

O Hierosolyma! Hierosolyma, mater durissima, durissima! Sed quid te
 Hierosolymam voco? O crudelissima Babylon! Hanc tu theatrum hodie
 spectis ferale, quod renalis cortinis aperit nobis, ut IESUS conatus pa-
 tiens inter tot crudelissimas tyrannos, quos numerari a me nequeunt. Tu:
 domum equidem te veterum iustorum esse domicilium, esse Coelificuram, esse
 diis superna imaginem, esse Prophetarum sedulam, esse aeternam, aeterni-
 ti sedem et habetaculum, esse ecclesiam militantis aram, esse mysterium aet-
 erniorum circum, esse Christi Apostolorumque Academiam, esse montem illum
 mundum, a quo egredi debebat verbum domini in omnes terras illum-
 nes; sed chen! quam nocens hodie et Lerna, a qua rabida, furiosa,
 irulenta Hydra proserpit, cui tal monstrosa capita, de suo sanguine
 sa renascuntur, quos olim ex angue Lerneae? In te utique rabies huius
 vana miscet hodie arenam, ut Christi sanguine misceatur: in te conspirant
 ferorum mundique vires, ut condemnatus innocendissimus: in te conspirant
 erent omnium peccatorum scelera: in te urbe olim celeberrima impiis
 um hoc sit decretum, ut ille, qui prius et puer de promovenda tua sa-
 tale coartaverat, ad tribunal, imo et ad ipsum ferale pegma rapiatur:
 Hierosolyma, Hierosolyma, quae te dementia cepit! O crudelissima Babylon,
 tua intemperia te agitant! Vos, venerandi auditores, viri omnium or-
 num spectabilissimi, date mihi paulo liberis loquendi veniam, mihi, in hoc, qui
 pro zelo periculis ad dedonandum surrexi. Quidni a dedonarem? Ecce n. urbs,
 quia, ut suum testaretur amorem IESUS, tubas flevit, et invenient,
 hodie adium suum plus quam Galinianum erua IESUS declarat videndo,
 crudeliterque subsannando; Urbs, super quam IESUS misericordie sua alas to-
 tes expanderat, ut tanquam filiam paternis suis tuoretur, servitiae ac furo-
 s parat hodie aperit, Auditorum ac Conservatorum suum tuendo. O
 fidiam! O insaniam! O perfractam malitiam! Emitte vocem ingratulationis:
 amily an tibi et lamenta Jeremiae perierunt, qui superbia tua ruinam pro:
 vultibus oculis et alonila mente longe ante providit. At tu taces Urbs
 sana, dumque taces, me silentio tuo malitioso eo impellis, ut loqui
 roam, tuumque sceleratissima facinora detestari. O Hierosolyma, Hieroso-
 ma, horrendum et innocens monstrum, cui lumen ademptum! O unde:
 prima Babylon, debuisse me Christo ad stateram, mentis expendere verba
 vicissima servatoris tui, quibus dixerat: Ecce sto ad ostium, et pulso, si quis
 dixerit vocem, et aperuerit januam, intrabo ad illum. Atqui et tu ape-
 risti januam; spernisti ut iure meritoque Babylon nunciareris: spernisti
 pro, januam, non ut clementer cum IESU tuo ageres, sed ut acerbilatis
 a viri in illum exomeres. O facinus ab ipsa humanitate barbarum! O
 mentiam crudelissimo hoste dionam! Sed quo usque tandem? Detonave-
 sino: desino detestari, lacrimas autem jam incipio, dumque lacrimas
 elissimas fundo, manibus pedibusque tremulis, vultu velato, animos por-
 abalo casto, IESUM oculis mentis conendum exhibitur, pro ut ipse
 idem ad rigorem iustitiae vindicativa Deo Palii pro nobis fecit satis
 meorum Pontificis Palatii. Vos, deas fideles emi-
 nentissimi, viri excellenti, amplitudine, reverenda dignitate, et expe-
 rentia splendide ornati, adeste animis, dumque adestis, date veniam, si
 humiliter, ampla tenuiter, illustria nimis leales tractaveris:
 etro n. largior, me profero impar omni humeris meis suscepisse: nec
 men ulli dubito, quibus si pro rei dignitate loqui hodie non par-
 am, mihi tamen pro ingenio mei tenuitate liceat balbulare.

for
 ufa